

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 6 og svaret herpå er optrykt efter ønske fra S. De øvrige spørgsmål og svarene herpå er optrykt efter ønske fra RV.

Spørgsmål 2:

Har ansatte i den offentlige forvaltning pligt til at politianmelde ulovligheder, som de får kendskab til gennem deres arbejde?

Svar:

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion, hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, kan videregivelse af de i forvaltningslovens § 28, stk. 1, nævnte oplysninger dog ske, når videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår (den såkaldte værdispringsregel).

Det fremgår af bemærkningerne til forvaltningsloven, at når betingelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 2 og 3, er opfyldt, vil forvaltningsmyndigheder på begæring eller af egen drift kunne videregive personoplysninger til politiet og anklagemyndigheden.

Efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, er det dog en forudsætning for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, at videregivelsen sker til varetagelse af offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til den, oplysningen angår, jf. Forvaltningsloven med kommentarer, John Vogter, 3. udg. 1999, s. 544.

Hensynet til at søge alvorlige forbrydelser forebygget, efterforsket og retsforfulgt er omfattet af de private og offentlige interesser, der kan begrunde videregivelse efter forvaltningslovens

§ 28, stk. 2, nr. 3. Hensynet er endvidere tungtvejende i den afvejning, der skal foretages efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, og vil således ofte føre til, at videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold kan ske. Der skal dog i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret afvejning af de hensyn, som videregivelsen er af betydning for. Det er den myndighed, som er i besiddelse af oplysningen, der i den konkrete sag må foretage interesseafvejningen med henblik på at tage stilling til, om videregivelse må anses for at være berettiget.

Det følger af forvaltningslovens § 31, stk. 1, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Efter § 31 er det den myndighed, der er i besiddelse af oplysningerne, der skal afgøre, om betingelser for og dermed pligten til at videregive oplysningerne er til stede, jf. Forvaltningsloven med kommentarer, John Vogter, 3. udg. 1999, s. 576.

Forvaltningslovens § 31 indebærer, at en forvaltningsmyndighed i de tilfælde, hvor den efter forvaltningslovens § 28, jf. ovenfor, er berettiget til at videregive en oplysning, skal imødekomme en begæring fra en anden forvaltningsmyndighed om udlevering af oplysningen. Der er således ikke en »tavshedsret« for en forvaltningsmyndighed, som af en anden forvaltningsmyndighed anmodes om at videregive fortrolige oplysninger. Efter forvaltningslovens § 31, stk. 2, gælder dette dog ikke, hvis videregivelsen påfører myndigheden et merarbejde, der væsentligt overstiger den interesse, den anden myndighed har i at få oplysningen, jf. Forvaltningsloven med kommentarer, John Vogter, 3. udg. 1999, s. 577.

Spørgsmålet om, hvorvidt offentlige forvaltningsmyndigheder har pligt til at indgive politianmeldelse i tilfælde af formodede lovovertrædelser begået af private, herunder selskaber, er